

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 4264/14

לפני: כבוד השופט ע' פוגלמן
כבוד השופט א' שהם
כבוד השופט מ' מזוז

העותרים: 1. דאוד
2. דאוד
3. עטה
4. עטה
5. עאדל

נגד

המשיבה: מדינת ישראל – מפקד כוחות צה"ל בשטחי יהודה ושומרון

עתירה למתן צו על תנאי

תאריך הישיבות: ט"ו בחשוון התשע"ז (16.11.2016)
ח' בכסלו התשע"ז (8.12.2016)

בשם העותרים: עו"ד דרור ארד אילון; עו"ד שרון דניאלי

בשם המשיבה: עו"ד יצחק ברט

פסק-דין

השופט ע' פוגלמן:

בחתירתו של ההליך האזרחי שהתנהל בין הצדדים, שנסוב על בקשת העותרים לפיצוי בגין הריסת משתלות – השייכות להם – המצויות באזור קלקיליה, בנסיבות המפורטות בפסק הדין של בית משפט זה בערעור (רע"א 3675/09 מדינת ישראל נ' דאוד, 11.8.2011)) נפסק כי לעותרים אין עילה בנוזיקין נגד המדינה. הנשיאה ד' ביניש, שדחתה בקשה לדיון נוסף בפסק הדין ציינה בסיכום החלטתה:

"בהתחשב בכך שמלכתחילה הצדיקו ההריסה והתפיסה מתן פיצוי הן על פי עקרונות המשפט

הבינלאומי והן על פי הנוהלים, מן הראוי שיאפשרו לעותרים לפנות למינהל האזרחי בבקשה לקבלת פיצוי על פי הערכת נזק, וכי לא תטען נגדם טענת שיהוי" (דנ"א 6665/11 מוחמד מוחמד סאלח דאוד נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (26.2.2012)).

הערה ברוח דומה נכללה בפסק הדין של השופט ח' מלצר בהליך הערעור.

בהתאם לאמור הגישו העותרים לקמ"ט תובענות בקשה לפיצוי בגין הנזקים שנגרמו להם, במהלך הריסת המשתלות. בשלב מאוחר יותר, ביום 11.6.2013 חתם מפקד כוחות צה"ל באיו"ש על התעודה שלפיה ההריסה הייתה פעולה צבאית שבוצעה מתוך צורך צבאי.

בעקבות זאת השיבה קמ"ט תובענות לעותרים כי נוכח קביעה זו, שניתנה בגדר סעיף 2(ג) לצו בדבר תובענות (יהודה והשומרון) (מס' 271), התשכ"ח-1968, לא ישולם לעותרים פיצוי. ועדת העררים דחתה ערר שהגישו העותרים בקבעה כי בהינתן תעודת המפקד הצבאי, היא נעדרת סמכות לדון בערר.

לכך כוונה העתירה שלפנינו שבגדרה התבקש כי בית משפט זה יורה למשיבה לפצות את העותרים בגין הנזקים שנגרמו להם, ולחלופין יורה על בטלות תעודת המפקד הצבאי. לאחר שניתן צו על תנאי בעתירה (משניסיון גישור בין הצדדים לא צלח) קיימנו דיון בהתנגדות לצו על תנאי ולאחר שמיעת טענות הצדדים הצענו מתווה שיאפשר סיום המחלוקת בהסכמה.

ביום 6.12.2016 נתקבלה הודעת המפקד הצבאי כי לאחר דיונים נרחבים שהתקיימו בעקבות הצעת בית המשפט החליט האחרון לבטל את התעודה שהוציא ובכך לאפשר לקמ"ט תובענות להידרש לבקשת העותרים לגופה ולבחון תשלום פיצויים, כל זאת "לפנים משורת הדין", בשים לב להערות בית משפט זה, על רקע נסיבותיה הייחודיות של העתירה, ונוכח ההערות האמורות בפסק הדין האזרחי ובהחלטה בבקשה לדיון נוסף.

בדיון תזכורת שקיימנו היום הובהר, כי הדיון לפני קמ"ט תובענות יתמקד בשאלת גובה הפיצוי. העותרים יוכלו לבקש השלמת טיעון בעל פה לפני קמ"ט תובענות.

בנסיבות אלו מתייתר הדיון בעתירה לגופה, משהמניעה לקיומו של הדיון לפני קמ"ט תובענות הוסרה. ייעשה מאמץ על ידי קמ"ט תובענות להשלים את הדיון תוך שלושה חודשים.

בשים לב לפרק הזמן הממושך שחלף מאז הגישו העותרים את בקשתם לפיצוי, וההליכים המורכבים שנאלצו לנהל, אנו מקבלים את בקשתם לפסיקת הוצאות, הגם שבשיעור ההוצאות נותנים אנו ביטוי לכך שבסופו של יום לא נדרשה הכרעה שיפוטית עקב הסכמת המשיבה.

בכפוף להערוטינו לעיל העתירה נמחקת. המשיבה תישא בהוצאות העותרים בסך 13,000 ש"ח.

ניתן היום, ח' בכסלו התשע"ז (8.12.2016).

שׁוֹפֵט

שׁוֹפֵט

שׁוֹפֵט